

Jokūbo laiškas

Darbas, reikalingas Jokūbo, sakančio, kad jis turi tikėjimą (tikėjimą), laiške, yra tas darbas, kuriuo pasibaigia atkaklumas (Jas 1, 4), tai yra likti tikėti tobulu įstatymu, laisvės įstatymu (Jas 1: 25).

Jokūbo laiškas

Įvadas

Jokūbas Teisingasis, galbūt vienas iš Jėzaus brolių (Mt 13:55; Morkaus 6: 3), yra šio laiško autorius.

Brolis Jokūbas atsivertė tik po Kristaus prisikėlimo (Jono 7: 3–5; Apd 1, 14; 1 Kor 15, 7; Gal 1, 19), tapdamas vienu iš Jeruzalės bažnyčios vadovų, ir yra paskirtas vienu iš bažnyčios stulpai (Gal 2, 9).

Jokūbo laiškas datuojamas apie 45 m. C., gerokai prieš pirmąjį susirinkimą Jeruzalėje, kuris įvyko apie 50 d. C., kuris yra seniausias Naujojo Testamento laiškas. Pasak istoriko Flávio Josefo, Tiago buvo nužudytas apie 62 d. C.

Laiško adresatai yra išsibarstę žydai, atsivertę į krikščionybę (Jas 1, 1), todėl žydams būdingas griežtas tonas ir kalba.

Rašydamas šį laišką, Jokūbas siekė priešintis žydų mokymui tikėti vieninteliu Dievu, mokydamas Evangelijos, kuri turi tikėti Jėzumi Kristumi, nes nenaudinga sakyti, kad jis tiki Dievu, bet kad jis nepaklūsta Dievo įsakymui. Dievas, kuris turi tikėti Kristumi.

Jokūbo požiūris mums primena tai, ko mokė Jėzus: „Neleisk savo širdims sunerimti; tu tiki Dievu, tiki ir manimi “(Jono 14: 1), parodydamas nagrinėjamo klausimo aktualumą tikslinės auditorijos atžvilgiu: žydai atsivertė į krikščionybę.

Tačiau nesusipratimas dėl Jokūbo laiško pasklido po visą krikščionybę, kad jis išgelbėjimą gynė darbais, priešindamasis pagonių apaštalui, kuris tikėjimu gynė išganymą.

Nesusipratimas dėl Jameso požiūrio privertė Martiną Lutherį bjaurėtis šiuo laišku, vadindamas jį „šiaudiniu laišku“. Jis nematė, kad Jokūbo mokymas niekuo nesiskiria nuo to, kurį mokė apaštalas Paulius.

Jokūbo laiško santrauka

Jokūbo laiškas pradedamas raginimu atkakliai tikėti, nes atkakliai tikėjimo darbas baigiamas (Jas 1, 3-4). Kas ištveria išbandymus neišblėsdamas, yra palaimintas, nes jis gaus Dievo vainiką, kuris bus suteiktas tiems, kurie jam paklūsta (myli) (Jas 1, 12).

Jokūbas vartoja terminą „tikėjimas“ „tikėjimo“, „tikėjimo“, „pasitikėjimo“ prasme, skirtingai nei apaštalas Paulius, kuris vartoja šį terminą „tikėjimo“ ir „tiesos“ prasme ir tai pastaroji reikšmė yra daug labiau naudojama nei ta.

Tada Jokūbas pateikia tiesos žodžiu evangelijos esmę, kuri yra nauja gimimas (Jas 1, 18). Pareiškęs, kad būtina priimti Evangelijos žodį kaip paklusnus tarnas, kuris yra Dievo galia išganymui (Jokūbo 2: 21), Jokūbas ragina savo pašnekovus įvykdyti tai, kas nustatyta evangelijoje, nepamirštant doktrinos. Kristaus (Jokūbo 2: 21).

Jokūbas primena, kad kiekvienas, kuris yra dėmesingas evangelijos tiesai ir atkakliai joje jaučiasi, nebūdamas užmirštas klausytojas, daro Dievo nustatytą darbą: tiki

Kristumi (Jokūbo 2:25).

Atsižvelgdamas į Dievo reikalingą darbą, Jokūbas parodo, kad būti religingam nevaržant to, kas ateina iš širdies, reiškia apgauti save, o to asmens religija yra veltui (Jokūbo 2:26–27).

Jokūbas vėl vadina savo pašnekovus broliais, o tada jis ragina juos nerodyti pagarbos žmonėms, nes jie išpažino savo tikinčiuosius į Kristų (Jas 2, 1). Jei kas nors sako, kad jis tiki Viešpačiu Jėzumi, jis turi elgtis pagal tą įsitikinimą: negerbti žmonių dėl kilmės, kalbos, genties, tautos ir t. (Jas 2:12)

Tiago požiūris vėl pasikeičia per rimtą: – „Mano broliai“, paklausti jų, ar naudinga sakyti, kad jie tiki, jei neturi darbų. Ar įmanoma įsitikinti neišgelbėjus darbų?

Darbo terminas kontekste turi būti suprantamas atsižvelgiant į antikos žmogaus požiūrį, kuris yra paklusnumo įsakymui rezultatas. Tuo metu vyrams buvo atliktas šeimininko įsakymas ir tarno paklusnumas.

Žmonių požiūris keičiasi į išganyką. Pirmas; Kas tiki Kristumi, negali gerbti. Antra: kas sako, kad tiki, jog Dievas yra vienas, jei neatliks Dievo reikalaujamo darbo, jis nebus išgelbėtas.

Klausimas yra ne apie asmenį, kuris tvirtina tikintis Kristumi, bet tas, kuris teigia tikintis, vis dėlto yra tikėjimas į vieną Dievą. Kas tiki Kristumi, bus išgelbėtas, nes tai yra Dievo reikalingas darbas. Negalite išgelbėti žmogaus, kuris tvirtina tikintis Dievu, bet netikintis Kristumi, nes jis nėra šio darbo atlikėjas.

Reikalingas darbas tiems, kurie sako turintys tikėjimą (tikėjimą), yra darbas, kuriam pasibaigus atkaklumas baigiasi (Jas 1, 4), tai yra likti tikėti tobulu įstatymu, laisvės įstatymu (Jas 1:25)).

Kadangi krikščionys, atsivertę tarp žydų, žinojo, kad darbas, kurio reikalauja Dievas, yra tikėjimas Kristumi, teigdamas, kad nepakanka pasakyti, jog jis tiki, Jokūbas pabrėžė, kad nekenksminga tikėti Dievu ir netikėti Kristumi.

Skyriaus požiūris vėl pasikeičia, kai sakoma: mano broliai (Jas 3, 1). Instrukcija skirta tiems, kurie nori būti šeimininkai, tačiau šiai ministrų pratybai būtina būti „tobulam“. Būti „tobulam“ šiame kontekste nereiškia suklupti tiesos žodyje (Jas 3, 2) ir taip sugebėti vadovauti kūnui (mokiniams).

Po pavyzdžių, ką šis žodis gali skatinti, vėlgi pakeičiamas požiūris, siekiant išspręsti neįmanoma tęsti to paties asmens skirtingus pranešimus, prieštaraujant Dievo pažinimui, palyginti su išmintimi ir žmogaus tradicija (Jas 3, 10–12) .

Galiausiai nurodoma, kad krikščionys, atsivertę iš žydų, neturėtų kalbėti vieni apie kitus blogai (Jokūbo 4:11) ir pagal figūrą (turtingi) nurodyti žydus, kurie nužudė Kristų.

Laiškas baigiamas nagrinėjant pradinę temą: atkaklumas (Jas 5, 11), tikinčiųjų raginimas būti kantriems kančiose.

Pagrindiniai klaidingi aiškinimo supratimai

1. Supraskite, kad Tiago rūpinasi tokiais klausimais kaip socialinis teisingumas, pajamų paskirstymas, labdaros akcijos ir kt .;
2. Laikyti griežtą papeikimą „turtingiesiems“, kurie kaupia prekes, kaip priekaištą tiems, kurie turėjo materialinę gerovę, nepastebima, kad terminas „turtingas“ yra figūra, taikoma žydams;
3. Supraskite, kad Jokūbo laiškas prieštarauja apaštalo Pauliaus mokymui, kuris pateikia išgelbėjimą tikėjimu į

Kristų Jėzų. Iš tikrųjų Jokūbas parodo, kad tikėjimas Dievu nėra tai, ko Dievas reikalauja išganymui, bet tikėjimas, kad Jėzus yra Kristus, tikėjimo darbas;

4. Supraskite, kad norint patvirtinti tuos, kurie tiki, reikia gerų darbų. Kas tiki Kristumi pagal Šventąjį Raštą, turi tikrą tikėjimą, nes tai yra Dievo reikalingas darbas;
5. Sumaišykite gerus darbus su vaisiais, pagal kuriuos atpažįstamas medis.